

[1969 பிப்ரவரி 28]

THIRU K. RAMAMOORTHY: In view of the explanation given by the Hon. Minister, I do not press my amendment.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. க. ராமமூர்த்தி அவர்கள் கொடுத்த திருத்தத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

இரண்டாவது பிரிவு பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

மூன்றாம் பிரிவு, முதல் பிரிவு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5/69) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்" என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது.

(எ) தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவண மசோதா (ச. பே. மசோதா எண். 18/68—ஆய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Mr. Speaker, Sir, I beg to move

"That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 *(L.A. Bill No. 18 of 1968) as amended by the Select Committee be taken into consideration."

Past experience has shown that in the absence of reliable record of tenancy rights, it is difficult to implement measures of land reforms and in particular, enforce legislative provisions which seek to provide security of tenure to the tenant-cultivators who are also, generally denied credit facilities from institutional agencies, as they are, in a majority of cases, not in a position to establish their tenancy rights, due to incomplete land records. The Government have, therefore, felt the urgent need for a correct and up-to-date record of tenancy rights for an effective implementation of land reform measures. The Government had therefore, decided to undertake necessary legislation for the purpose.

Accordingly, during August 1968, the Government brought before this House a Bill called the Madras Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1968. The Bill was, however, referred to a Select Committee of this House by a resolution of the Assembly, dated the 21st August 1968. The report of the Select Committee was presented to this House on 29th January 1969. Now I will proceed to explain the various changes made in the Bill by the Select Committee.

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் 867
ஆவன மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/68)
ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு

29th January 1969. [Thiru K. A. Mathialagan]

(1) The Committee has decided that the record of tenancy rights referred to in sub-clause (2) of Clause 3 should also include besides other particulars mentioned therein, details of the extent and local name, if any, of the land as well as the addresses of the landowner, intermediary and the tenant cultivating the land. Sub-Clause (2) of Clause 3 has been amended accordingly.

(2) Sub-Clause (5) of Clause (3) provides for the publication of the draft record of tenancy rights for a village in the *Fort St. George Gazette*. The Committee has decided that it would be sufficient to publish the draft record in the District Gazette. The Committee has also decided that the extract of entries in the draft record should be served on the parties concerned. Sub-clause (5) of clause 3 has been amended accordingly.

(3) Sub-Clause (8) of Clause 3 relates to the rectification or inclusion of certain particulars in the draft record by the record officer on an application made by an aggrieved person. The Committee has decided that the record officer should give reasonable opportunity to the parties concerned before passing an order and that he should also send his final orders to the parties concerned. Sub-clause 8 of clause 3 has been amplified accordingly.

(4) Clause 5 provides for modification of entries in the approved record of tenancy rights. The Committee has decided that opportunity should be given to the concerned parties to represent their case either orally or in writing. Sub-clause (3) of Clause 5 has been modified accordingly.

(5) Clause 9 relates to supply of information and documents needed for the correct preparation or revision of the record by the record officer. The Committee has decided to insert a separate clause to empower all authorities concerned to summon witnesses and also to call for records. A new clause 10 has been inserted so as to give effect to this decision.

(6) Clause 11 in the Bill as introduced, since renumbered as Clause 12, provided for a penalty of fine which may extend to one thousand rupees for furnishing false information. The Committee has decided to provide for imprisonment upto three months or with fine upto one thousand rupees. This Clause has been amended accordingly.

I request the House, Sir, to accept the motion.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானம் பேரவையின்முன் விவாதத் திற்கு வைக்கப்படுகிறது.

*திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் எத்தனையோ சட்டங்கள் நம் நாட்டில் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இது புதிதாகப் புகுந்தப்

868 தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவன மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/68) ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1969 பிப்ரவரி 28]

பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே குத்தகைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தினால் குத்தகைக்குக் கொடுத்தவர்களும், குத்தகைக்குப் பெற்றவர்களும் பயனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாகப் பேசப்படுவதாகச் சொல்வார்கள். ஆனால், உண்மையிலே இந்தச் சட்டங்கள் நிலப்பிரபுக்களைப் பாதிப்பதில்லை. ஏழையைத்தான் இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் பாதிக்கின்றன என்பதற்குச் சில விளக்கங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம், வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் சட்டம் என்று தமிழிலே சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டமானது ஏற்கெனவே குத்தகைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளையும் கூட மீறுகிறது. புதிது புதிதாக பூசல்களையும், கோர்ட் விவகாரங்களையும் தோற்றுவிக்கவே இது உபயோகப்படுகிறது.

சிலர் பர்மிட்-லைசன்ஸ் வியாபாரத்தின் மூலமாக பத்தை நூருக்கி, நூற்ற ஆயிரமாக்குகிறார்கள். வியாபாரம் செய்வது அவனுடைய ஏகபோக உரிமையாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஏழை விவசாயிகள், அதுவும் தலைமுறை தலைமுறையாகச் சம்பாதித்த சொத்தை எளிய முறையில் பறிப்பதற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களில் இது தலைசிறந்த சட்டம் என்று கூறலாம். கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த சொத்துக்களைப் பறிப்பதற்கு நேர்மைக்கு வரோதமான சட்டங்களைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குத்தகைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே ஒருவன் குத்தகைக்குப் பெற்ற பிறகு, பிறர் ஒருவருக்குக் குத்தகைக்குத் தர முடியாது. குத்தகை காலம் முடிந்ததும், நிலத்தைத் திரும்பத் தர வேண்டும். ஆனால் இந்தச் சட்டத்திலே குத்தகைக்குப் பெற்ற ஒருவன், இன்னொருவனுக்கு மேல் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால் அவனும் நிலச்சொந்தக்காரனாகிவிடுகிறான். குத்தகைகாரன், இடைத்தரகன், சப் டெனன்ட் என்று பலவிதமான தொல்லைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. ஏற்கெனவே செய்த குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச்சட்டம் பெரும் பணக்காரர்களைப் பாதிப்பதைக் காட்டிலும் ஏழைகளைத்தான் பாதிக்கிறது என்பதற்கு ஓர் உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன்.

நான்கு ஏக்கரே உடைய ஆர்க்காட்டைச் சேர்ந்த டி. பரமேஸ்வரி என்ற அம்மையார் எழுதிய ஒரு கடிதத்தை மட்டும் பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியோடு படிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

“1969 ஜனவரி 28, ஆர்க்காடு.

மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் திவ்ய சமூகத்திற்கு ஆற்காடு சிறுநிலச் சொந்தக்காரர் சார்பில் டி. பரமேஸ்வரி அம்மான் மிகவும் தாழ்மையுடன் எழுதிக்கொண்ட விண்ணப்பம். ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்ட சிறுநிலக் கிழாருக்கு எவ்விதமான நிலச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிப்பது விஷயமாக அரசினருக்குப் பல

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் 869
ஆவண மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/68)
ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. ரா கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

கடிதங்கள் எழுதியும் இதுவரை பதிலோ நடவடிக்கையோ கிடையாது. குத்தகைதாரருக்கு சுமார் இருபதாயிரம் வருமானம் கிடைத்தும் எனக்குரிய பங்கைக் கொடுக்காமல், அரிசி வாங்கி, அரை வயிறு சாப்பிடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இச்சட்டம் மிகவும் பாதிக்கத்தக்கதாகும். அரசினர் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதனால் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியவில்லை. வயிரூர சாப்பிட முடியவில்லை. நிலம் கடன் கராருக்குப் போய்விடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நீவிர் இது விஷயமாகச் சட்டமன்றத்தில் ஏழை என்பால் இக்கடித்தை சட்டம் இயற்ற வந்துவிட்ட சட்ட மந்திரி அவர்களுக்கு காண்பித்து ஆவன செய்யும்படி மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு,
டி. பரமேஸ்வரி அம்மாள்,
நெ. 1, முனுசாமி முதலியார் வீதி,
தோப்புக்காடு
வட ஆர்க்காடு,
ஆர்க்காடு.

குறிப்பு—இச்சட்டம் நீடித்தால் குடும்பத்தோடு தற்கொலை செய்துகொள்ள வேண்டியதுதான்.”

இவ்வாறு அந்த அம்மையார் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்.

ஆகவே, இது பெரிய பணக்காசர்களைப் பாதிப்பது இல்லை. பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் எல்லாம் வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். நிலத்தில் முதலீடு செய்வது தமக்குப் பிற்காலத்தில் உதவும் என்பதாக நடுத்தர வர்க்கத்தினர் கொஞ்சம் கொஞ்சம் நிலத்தில் பணத்தைப் போட்டவர்கள் தான் இந்தச் சட்டத்தினால் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். நிலத்தில் உழைப்பவன் பயன் அடைந்தாலும் சரி, நிலத்தின் சொந்தக்காரன் பயன் அடைந்தாலும் சரி—இந்தச் சட்டத்தினால் இந்த இரண்டுவகையினர் அடைகிற பயனைவிட இடையில் உள்ள வர்களுக்குத் தான் பலவிதமான தொந்தரவுகளைக் கொடுப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது. காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய எண்ணத்தில் கூட—நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டு விட்டு இருக்கிற நிலச்சொந்தக்காரர்கள் கடைநிலையில் தான் மதிக்கப்படுவதாகப் பேசியிருக்கிறார். நேராக உழைக்கின்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் நிலத்தில் உரிமை கொடுக்க தீர்ப்பு தாகத் தெரிகிறது. பலதுறைகளில் இது ஆபத்தில் கொண்டு போய்விடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தின் பெயர் வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவண மசோதா: வேளாண்மை நிலங்களுக்காக இது கொண்டுவரப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆயினும் இதில் உழைக்கும் நிலம் மட்டும் அன்றி கட்டடம் முதலியவைகளும் சேர்க்கப்

870 தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள்
ஆவன மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/68)
ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1969 பிப்ரவரி 28]

பட்டிருக்கின்றன. மசோதாவின் இரண்டாவது பிரிவு உப பிரிவு நாலு உழும் நிலம் மட்டும் அல்ல கட்டடம் முதலியவைகளையும் பாதிக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. இவைகளையும் கட்டி வேட் செய்கிறா? அதுமட்டும் அல்ல பிரிவு 2/8-வது உப பிரிவில் சப்-டெனன்ட் என்பதற்கு நிலத்தில் தானே, குடும்பத்தில் ஒருவனே, உடல் உழைப்பைச் செய்பவர் யாராக இருந்தாலும் அடங்கும் என விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அப்படியே படித்தால் தான் நன்கு புரியும். If he contributes his own physical labour or that of any member of his family in the cultivation of such land. ஆகையால் இப்படி ஏதோ அந்த பூமியில் உழைக்கிற ஒருவனை சப்-டெனன்ட் என்று ஆக்கிவிட்டால் என்ன மதிப்பு இருக்கிறது? ஒருவன் மணம் செய்து கொண்டு, மனைவியோடு இல்லறம் நடத்துவதில் யாரோ ஒருவனுக்கு ஒரு வேளை உட்கார வைத்து சோறு பரிமாறச் சொன்னதற்கு—“அவன் நீ எனக்குச் சோறுபோட்டாய், ஆகவே எனக்கும் மனைவியாகத் தான் இருக்கவேண்டும்” என்று உரிமை கொண்டாடுவது எப்படி இருக்குமோ அப்படித்தான் இந்தச் சட்டத்தில் உரிமை கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் மறுசிந்தனை செய்துபார்த்துத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரணம், இந்த மசோதாவின் பிரிவுகள் எல்லாம் அப்படி விண்ண பல சங்கடங்களை ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்கிறேன். ஒவ்வொரு பிரிவையும் படித்துக்காட்டிச் சொல்லிக்கொண்டே போனால் நேரமாகிவிடும். நிலத்திற்கு நிலச்சொந்தக்காரர்கள் மட்டும் தான் உரிமை உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். இந்த மசோதாவின் பகுதிகளுக்கு எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் விளக்கம் கொடுக்கிறேன் பிரிவு மூன்று உப பிரிவு 2 படி எத்தனை பேர்களுக்கு உரிமை? 3 (௭) யில் உண்மையில் உழாதவர்களும் சொந்தம் கேட்கலாம். பிரிவு 3 (4)—ரெக்கார்டு ஆபீசர்களுக்கு ஒரு சான்ஸ் இருக்கிறது. பிரிவு 3 (5)—வீண், அவசியம் இல்லாத பிரசுரங்கள் தேவைப்படுகிறது. பிரிவு 3 (6)—ஆபீஸ்களுக்கு அடிக்கடி யாத்திரை போகவேண்டியதில் கொண்டுபோய்விடுகிறது. (7) வக்கீல்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பைக் கொடுக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது. (9), (10) பிரிவுகளின்படி விஷயம் தெரியாத பாமர மக்களின் நில உடைமைகளில் பார் யார் பெயர்புகுத்தப்படுமோ?

பிரிவு 4—என்றும் முடியாத வழக்குகளுக்கும், குழப்பங்களுக்கும் வழிவகுக்கும். பிரிவு 5—சச்சரவுகள் சிரஞ்சீவியாகும். பிரிவு 6—ஒரே அப்பீல். விவசாயத்தை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, அப்பீல், காலாவதி முதலியவைகளைத் தெரிந்து கோர்ட்டு அலுவலகத்துக்குப் போடக்கொண்டிருக்க வேண்டியது. பிரிவு 7 ஜில்லா கலெக்டர் அலுவலகத்தை இன்னும் விரிவுபடுத்தி

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் 871
ஆவன மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/68)
ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

அதை சுப்ரீம் கோர்ட்டு ஆகவே ஆக்கிவிடுகிறது. பிரிவு 9 எல்லாம் வல்ல எதேச்சாதிகாரம் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. பிரிவுகள் 10, 11 இது பாவிசமா அல்லது கம்யூனிசமா? அல்லது இவற்றுக்கும் ஒரு படி மேலா என்று சிந்திக்க வைப்பதாக இருக்கிறது. பிரிவு 12 நிலச் சொந்தக்காரர் கருத்துப் பாதகம் நடந்தால் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது செய்கிறது. பிரிவு 13 உழுபவனுக்குப் பட்டா போகும். பிரிவு 14 உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்யும் தவறெல்லாம் உண்மையாகும். பிரிவு 15 உத்தியோகஸ்தர்கள் மேலும் பல மடங்கு பெருக வழி வகுக்கும். பிரிவு 16 (1) (2) சர்க்கார் செய்வதற்குப் பரிகாரம் இல்லை. லெஜிஸ்லேடிவ், எக்ஸ்பீடியூட், ஜூடீஷியரி இம்முன்றில் நாட்டின் நடப்பில் இருந்து ஜூடீஷியரியை நீக்கி விடுகிறது. நிலச்சொந்தக்காரர்களின் உரிமை உத்தியோகஸ்தர்கள் கையில் மாறிவிடுகிறது. பிரிவு 18—அரசாங்க கார்ப்பொரேஷன் உடைமை களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு. ஒரு கண்ணுக்கு வெண்ணை, ஒரு கண்ணுக்குச் சுண்ணம்பா? அரசாங்கம் தங்ளுடைய சொந்த நிலங்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்குக் கொடுப்பதில் இருந்து அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டத்தை நன்கு உணர்கிறது என்று தெரியவில்லையா? பிரிவு 19 இது மிகமிக ஆபத்தானது, எத்தனையோ வில்லங்கங்கள் நிலத்தைப் பொறுத்து இருக்கும். இவற்றை எல்லாம் ஒரு வரியில் ரத்து செய்கிறது. உதாரணமாக இத்தனை வருஷங்களுக்கு அனுபவ போக்கியம் என்று இருந்தால் போக்கியதாரர் குத்தகைக்கு விட்டதை காலாவதியில் நிலத்துக்காரன் எப்படி எடுப்பது? பள்ளிப் பிள்ளைகள் ஸ்லேட்டை துடைத்துத் துடைத்து எழுதுவது போல இருக்கிறது.

மசோதாவில் ஒரிஜினல் குத்தகைதாரர், உள் குத்தகைதாரர் எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. உண்மையில் இது மிக மிக வேதனை கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. மட்டுமே நிலப் பிரபுக்கள் இதனால் பாதிக்கப்படப் போவதில்லை. என்னைப் பொறுத்த மட்டிலும் சொல்கிறேன். நான் கொஞ்சங்கூடக் குத்தகைக்கு நிலத்தைவிடவில்லை. பிறருடைய நிலங்களை வேண்டுமானால் குத்தகைக்கு வைத்திருக்கிறேன். அவ்வளவுதான். எனக்காக நான் சொல்லவில்லை.

ஆவாரை யாரே அழிப்பார்

என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். மேலே சொல்லவில்லை. சட்டத் தின் மூலம் யாரையும் அழித்துவிட முடியாது. ஆனால், இந்த மசோதா யாரையும் வாழவிடாது. உழைக்காது பல தொந்தரவு களைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பொல்லாதவர்களைத் தான் வலுப்படுத்தும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை அடியோடு கைவிட்டு விடுவதுதான் நன்றாக இருக்கும். இதனால் உற்பத்தி பெருகாது, சங்கடங்கள் நீங்காது, பலவிதமான தொந்தரவுகள் ஏற்படும்.

872 தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள்
ஆவண மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 19/68)
ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1969 டிப்ரவரி 28]

சிறுநிலக்காரர்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும், ஆகவே இதைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நமது மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதாவை நிறைவேற்றமுன் ஒருசில வார்த்தைகளைச் சொல்கிறேன். அதாவது 1955-ம் வருடத்தில் சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தில் அமைந்துவிட்ட சில கோளாறுகளை வைத்துக்கொண்டு அந்தச் சட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் தோற்கடிக்கப்பட்டது. பரம்பரை பரம்பரையாக வேலை செய்து வருகிற விவசாயிகளை நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றுவது தடுக்கப்படவில்லை. இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதா சாகுபடியாளர்கள் யார், நிலக்காரர்கள் யார் என்று பதிலு செய்கிற மசோதா. இதுதான் சாகுபடியாளர்களுக்கு நேரிடையான பாதுகாப்பாக அமையும். நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் சொன்னார், இந்த மசோதாவை எதிர்க்கவேண்டும் என்பதாக. அவர் நேரிடையாக விவசாயம் செய்கின்றவர்கள், நேரிடையாக சாகுபடி செய்கின்ற நிலங்கள், அந்த நிலச்சொந்தக்காரர்களுடைய உரிமைகள் இதனால் பாதிக்கப்படாது.

நோடியாக நிலத்தில் பாடுபடக்கூடிய சாகுபடியாளர்களை இஷ்டப்பட்டால் வைத்துக்கொள்வது, இல்லாவிட்டால் மாறி மாறிக் கொடுப்பது போன்ற நிலைமைகள் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தான் இந்த மசோதா இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு அவசியம் என்பதை சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் உணர்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் சாகுபடி செய்கிறவர்கள் மனுக்கள் தயாரித்து, அதாவது ஒப்பந்தப் பத்திரம் தயாரித்து, ஒன்றை தாலுகா ஆபீஸில் கொடுக்கவேண்டும், ஒன்றை நிலச் சுவான்தாரிடம் கொடுக்க வேண்டும், இன்னொன்றை தானே வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இருந்தது. பல இடங்களிலே அப்படி ஒப்பந்தப் பத்திரங்கள் இல்லாத நிலைமையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். வாய்மூலமாக இருக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால், அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளாத விவசாயியை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூட நிலைமை இருக்கிறது. யார் யார் எந்த எந்த நிலங்களிலே சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து வைத்துக் கொண்டால் சிக்கல்கள் வராது. அந்த முறையிலே நான் இந்த மசோதாவை வாசுதேவகிறேன். ஆனால் இதற்கு ஒரு சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் 873
ஆவன மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/68)
ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இந்த மசோதாவானது, பற்பல நாள்களிலே இதை அமலாக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறது, அதை மாற்றி ஒரே சமயத்திலே அமலாக்கலாம் என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில இடங்களிலே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிலங்களிலேயே வீடுகள் கட்டி இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதாலே, அவர்களுக்கும் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் அவர்களை வெளியேற்றி விடாமல் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சப்-டெனன்ட் என்று வருகிற ஷரத்தை இதிலே நீக்கியிருக்கிறார்கள். அதையும் இதிலே சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலே இந்தச் சட்டத்தை அமலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல இடங்களிலே பல்லாயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் அதனால் பாதுகாப்பு கிடைக்கும்.

நம்முடைய உண்மையான நோக்கம் பாடுபடக்கூடிய விவசாயிகள் நிலத்திற்கு உடமையாளராக ஆகவும், எந்தவிதமான உழைப்பும் இல்லாதவர்கள் உரிமை கொண்டாட முடியாத நிலைமையும் அடையும். பாடுபடக்கூடியவர்கள் பதிவு செய்துகொண்டால் அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றமுடியாதபடி பாதுகாப்புக் கொடுத்து, அதே நேரத்திலே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான ஊக்கம் கொடுத்தும் அதன்மூலம் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்ற அளவிலே இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதோடு வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரமாரியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். இந்த மசோதாவில் இருக்கக்கூடிய பிரிவுகளிலே மிகவும் முக்கியமானது இரண்டாவது பிரிவு, எட்டாவது உட்பிரிவு ஆகும். கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் புரட்டக்ஷன் ஆக்ட் கொண்டுவந்ததின் நோக்கம் என்னவென்றால் நிலத்தை நேரிடையாக உழக்கூடியவருக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். அந்த நோக்கத்திற்கு முழுத் தன்மை கொடுப்பதற்கு, நேரிடையாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய டெனன்ட்ஸ்க்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்கு, உரிமைகளை பதவு செய்யவேண்டுமென்று அதற்கான ஒரு ஏற்பாடு என்ற முறையிலே தான் இப்பொழுது இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது முதல் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தை மேலும் விரிவு படுத்தி இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவின் நோக்கங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் ஆக்டின்படி விவசாயிக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பதைவிட அதிகமான நோக்கங்கள் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கின்றன என்று நான்

[திரு. சொடி. என். சுந்தரபாரதி] [1969 பிப்ரவரி 28]

கருதுகிறேன். இந்த மசோதாவிலே இரண்டாவது பிரிவிலே எட்டாவது உட்கிரிபிலே டெனன்ட் என்றால் என்ன என்று சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களைக் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் புரட்டக்ஷன் ஆக்டிலே டெனன்ட் என்றால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற டெபனிஷனோடு இன்னும் மூன்று பகுதிகளை இந்த மசோதாவிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். டெனன்ட் என்பதற்கு மேலும் சில விளக்கங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதை கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் ஆக்ட் என்ற சட்டத்தில்தான் கொடுக்கவேண்டுமே தவிர, இதில் செய்யமுடியாது. அவர் தான் டெனன்ட் என்று சொல்லும்பொழுது இன்னின்னர் என்று வகைப் படுத்திச் சொல்லும்பொழுதுகூட அதை அந்தச் சட்டத்திலே செய்வதுதான் முறையாகுமே தவிர இந்த மசோதாவில், முதல் சட்டத்தை எக்ஸிசுட்டிங் செய்கிற இந்த மசோதாவிலே சொல்வது, அந்த வகையிலே டெபனிஷனை இதிலே எக்ஸிஸ்டிங் பண்ணுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதிலே புதிய, புதிய கருத்துக்கள் எல்லாம் வருகின்றன. முதலாவது இச்சட்டத்திலே டெனன்ட்ஸ் ரைட் நெகோஷியபிள் ரைட் ஆக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பத்திலே கொண்டுவரப்பட்ட அந்தச் சட்டத்திலே டெனன்ட்ஸ் ரைட் நெகோஷியபிள் ஆக இல்லை, தான் அந்த ஒரு ரைட்டை இன்னொருவருக்கு கொடுப்பதோ மாற்றுவதோ முடியாத நிலைமை இருந்தது, ஆனால் இன்றைக்கு இந்த மசோதாவின் மூலமாக அந்த ரைட் நெகோஷியபிளாக செய்யப்படுகிறது. ஆரம்பச் சட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காக நிறைவேற்றப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தைவிட இன்னும் அதிகமான நோக்கங்களைக் கொண்டதாக இது வருகிறது. விவசாயியை லேனியேற்றக்கூடாது என்ற நோக்கத்தைத் தவிர புதிதாக டெனன்ட்ஸ் ரைட் அதிகமாகியிருக்கிறது. அப்படி உண்மையிலேயே இந்தச் சபை கல்வேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் ரைட்டுகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்தால் அதை முதலாவது சட்டத்திலேதான் செய்ய வேண்டுமே தவிர இதிலே செய்வது முறையாகாது.

சப்-டெனன்ட் என்று வருகிறபொழுது, ஒரு டெனன்ட் இன்னொரு டெனன்ட்டை நியமிக்கிறார். He can enlarge his own right என்று இருக்கிறது. அதுவும் முதல் சட்டத்திற்குப் புறம்பானதாக இருக்கிறது. அந்த டெனன்ட், இன்னொரு டெனன்ட் அல்லது ஒரு சப் டெனன்ட்டைக் கிரியேட் பண்ணலாம் என்பதை அமலாக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபை விரும்பினால் அதை முதல் சட்டத்திலேதான் செய்யவேண்டுமே தவிர இதிலே செய்வது என்பது முறையாகாது. எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட் என்பதற்கு டெபனிஷன் இதில் மாறுபாடாக இருக்கிறது. இம்பளைடு ஆர் எக்ஸ்பிரஸ் கான்ட்ராக்ட் வித் லேண்ட் லார்டு என்று இருக்கிறது. சப்-டெனன்ட் என்று வருகிறபோது, இம்பளைடு ஆர். எக்ஸ்பிரஸ் அக்ரிமெண்ட் என்று இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது.

1969, பிப்ரவரி 28] [திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

எனவே, அந்த முறையில் பார்த்தாலும் கூட விரிவுபடுத்தப் பட்டிருக்கும் 'டெஃபனிஷன்' சரியாகாது. இது கோர்ட்டுக்குப் போனால் கூட 'டெஃபனிஷன்' இருப்பது செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். எனவே, இரண்டாவது பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய 8-வது உட்பிரிவுக்கான திருத்தத்தை இந்த மசோதாவிலே கொண்டு வரக்கூடாது. 'டெஃபனிஷன்' கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் சட்டத்தின் மூலம் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற அடிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. காசிராமன் : இந்த மசோதாவின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக, சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும், நிலத்திலே பாடுபடக்கூடிய விவசாய மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கும் ஷரத்துக்களையும், சிதிகளையும் பார்க்கும்போது மறைமுகமான வழியில் அதிகப்படியான நிலங்கள் ஒருவருடைய கண்ட்ரோலுக்கே போகக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதை 'மரபுவி ஆன் தி கண்ட்ரோல் ஆஃப் தி லாண்டு' என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பார்த்து நிலத்தில் போட்டிருக்கும் முதல் கைக்கு வந்தால் போதும் என்று நிலத்தை விட்டு விட்டுப் போகும் நிலை வரும். இதனால் பெரும் பணம் படைத்தவர்கள் மறைமுகமான வழியில்—உச்ச வரம்புச் சட்டம் இருந்தாலும் கூட—அதிகமான நிலங்களை வைத்திருக்கக் கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்படும். இந்தச் சட்டம் வந்தால் சிறு நிலச் சுவான்தார்களை நிலத்திலிருந்து ஓட்டவும், கோர்ட்டுகளுக்கும் அதிகப்படியான வக்கீல்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கவுந் தான் வழி ஏற்படுமே தவிர, விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குப் பயன் தராது. இது உணவு உற்பத்திக்கு ஊக்கத்தையும் ஆக்கத்தையும் அளிப்பதாக இருக்காது. விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே இதைக் கொண்டு வந்திருந்தாலும்கூட, அவசர அவசரமாக இதை நிறைவேற்றுவதால் இதன் மூலம் ஏற்படக் கூடிய பின்விளைவுகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்து அந்த விளைவுகள் ஏற்படா வண்ணம் வழிவகைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட பிறகு இதைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம். ஆகவே, தற்போதைக்கு இதை நிறுத்தி வைத்து தீர்க்கமாகப் புனராலோசனை செய்த பிறகு இதைக் கொண்டு வர வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள் கிறேன்.

[1969 பிப்ரவரி 28]

திரு. என். சங்கரய்யா : ஆமைச்சர் அவர்களிடத்திலே ஒரே ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். செலக்ட் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் பிரிவு 2, உப பிரிவு 8 ஐடம் (எ)-ல் 'சப்-டெனன்ட்' என்று இருந்தது. இப்போது 'மாட்டுவாரம்தார்' என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'சப் டெனன்ட்' நீக்கப்படுவதால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது எப்படி? பிரிவு 3-ல் பேசும்போது சேர்மன் அவர்கள் அதற்கான திருத்தம் சீக்கிரம் கொண்டுவரப்படும் என்று சொன்னார்கள். சப் டெனன்ட் சுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலே நம்முடைய சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. அது ஒரு கொள்கை அடிப்படையான அம்சம். இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தையும் இந்த அரசாங்கம் ஒளிக்கத் தெலையில்லை, மறைக்கத் தேவையில்லை. இது ஒரு சாதாரண மசோதா அல்ல. பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்த மாமன்றத்தில் நிறைவேற்றி இருக்க வேண்டிய காரியத்தினுடைய முன்னறிவிப்பாகவும், தோற்றுவாயாகவும்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்பதுதான் நான் சொல்ல வேண்டிய ஒன்று. நிலப்பிரச்சினையில் நிலத்திலே உழைப்பவர்களுக்கு என்ன சங்கடம், சாகுபடியாளர்களுடைய பாதுகாப்பு நிலைமை என்ன, இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் கடந்த 29 வருஷ காலமாகச் சமாளித்து விட்டோமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இது வெறும் குடியானவர் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, கூலிப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டில் இருக்கும் உணவு உற்பத்திப் பிரச்சினை ஆகும். புத்தாக விவசாயத்தில் மாறுதல் ஏற்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதிலே அடிப்படையான அம்சம் பெரிசுசார் கொடுப்பது, கடன்கள் கொடுப்பது, கிணறுகள் வெட்டுவது ஆகியவற்றோடு உறவு முறைகளும் சரியாக நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு முன்பு சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வரரச் சட்டம் என்று எவ்வளவோ செய்யப்பட்டன என்றாலும், இது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும்.

காடையில் வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றி விவாதித்தபோது அது ஒரு மிரர் போல்—பொதுமக்களுடைய எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி போல் இருந்தது. அதுவுடைய பொருள் என்ன? மிராசுதாராக இருக்கட்டும், குடியானவனாக இருக்கட்டும் அல்லது வேறு யாராகவேனும் இருக்கட்டும். இந்தப் பிரச்சினையின் விளைவாக இதைக் கீறி, கிழித்து ரண சிகிச்சை செய்ய வேண்டிய பேரபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் விளங்குகிறது. ரெக்கார்டு ஆப் டெனன்சி பதிவேடு மசோதா சாதாரணமான

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் 877
ஆவன மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/68)
ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சம்பிரதாய மசோதா அல்ல. திட்டமிட்டிருக்கிற பெரிய நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கு, உறவு முறைகளுக்கு, சாகுபடியாளர்கள், குடியானவர்கள், நிலத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்திற்கு அவர்களுடைய நியாயமான உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுவதற்கான 'காம்பிரிஹென்சிவ் லாண்ட் ரிஃபார்ம் பில்' லுக்கு முன்னறிவிப்பாக இதைக் கொண்டு வருகிறோம். இந்தியாவின் பூபாகத்தில் நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கான பல்வேறு மார்க்கங்களை எல்லோரும் தேடினால்கூட, இப்படித்தான் துவங்கவேண்டுமென்று கூறி வெளி மாநிலக்காரர்கள் எல்லாம் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த மசோதாவை ஒரு அடித்தளமாக நிர்மாணிக்கிறோம். இன்னும் செய்யப்பட இருக்கிற பெரிய நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கான பெரிய அஸ்திவாரமாக இந்த மசோதா இருக்கிறது. நான் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றும் இந்த நாளை வரலாற்றிலேயே ரொம்ப முக்கியமான நாள் என்று கருதுவேன். பொறுக்குக் குழுவில் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் பல கருத்துக்களைக் கூறி இதை எகமனதாக வரவேற்றதற்காக நான் எல்லாக் கட்சியினருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய பொருளாதார நிலையில் உணவு நிலைமையில் நெருக்கடி இருக்கிறது. நாம் முன்னாலே நிறைவேற்றிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வெறும் பேப்பர் லெஜிஸ்லேஷன்தான் என்று வெளியே இருப்பவர்கள் எல்லாம் சூழ்ந்றம் சாட்டுவதைப் பார்த்தோம். அது உச்ச வரம்புச் சட்டம் அல்ல, மிச்ச வரம்புச் சட்டந்தான் என்று சொல்லும் அளவுக்கு நிலைமைகள் இருப்பதைப் பார்த்தோம். சாகுபடிதாரர் சட்டம், நியாய வரச் சட்டம் என்று பல சட்டங்களை இயற்றியும் அது உழைவன்—நிலச்சுவான் தார் உறவு முறைகள் சுமுகமான முறையில் நிறைவேற்றத் தவறி விடுக்கிறது. யாரும் வெட்கப்படக் தேவையில்லை. இந்தக் காரியம் குழுவும் எரிமலையாங்கிலடிக் கூடாது வைக்கோல் போரிலே நி வைக்கும் காரியங்களாக மாறி விடிக் கூடாது. பெருந்தன்மையுடன், நல்ல உணர்வுடன், நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியைப் பிரதானமாகக் கொண்டு எடுக்க வேண்டிய காரியத் திற்கு இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுகிறது என்று பெருமிதம் கொள்ளலாம்.

வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஐயந்தார்கள் இருந்தார்கள். அந்த ஐயந்தாரி முறையை ஒழித்துவிட்டோம். முன்பெல்லாம் அனுபவிக்க வேண்டியவர்கள் சிலர், உழைக்க வேண்டியவர்கள் சிலர் என்ற முறை இருந்தது. அது சரியல்ல. முன்னாள் முதல் அமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள், காங்கிரஸ் சோஷலிஸம் இனிக்குது, காங்கிரஸ் பூ மனக்காது என்று சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இந்த மசோதா இன்று நிறைவேறு இருக்கிறது. இவ்விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட உறுப்பினர்களுக்கு, அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களுக்கு என் நன்றியைத்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 பிப்ரவரி 28]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சுதந்திராக கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களுக்கு நான் தனித்தனியாக பதில் அளிக்க விரும்பாததற்குக் காரணம் கொள்கைபூர்வமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்கனவே மிகத் தெளிவாகத் தங்களது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அந்தக் கருத்துக் களைக் கொண்டது இது. ஆகவே, அவர்கள் கூறிய கருத்துக் களோடு ஒத்துக் கொள்ள முடியாததற்கு என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா அவர்கள் ஒரு விளக்கம் கேட்டார்கள். இரண்டாவது க்ளாஸ் எட்டாவது உப விதியில்:

“A sub-tenant, if he contributes his own physical labour or that of any member of his family in the cultivation of such land.”

என்பது சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. மாட்டுவாரம்தார் சப் டெனன்ட்களாக இருந்தும் கூட மூல மசோதாவில் இணைக்கப் படாததால்தான் இது. அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்களா, அவர்கள் நிலங்கள் பாதிக்கப்படுமா என்பதுபற்றி அச்சப்படத் தேவையில்லை பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதெல்லாம் பேசப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக

‘A Bill further to amend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956’.

என்று சப் டெனன்ட்களின் நலனைப் பாதுகாக்க திங்கட்கிழமை யன்று அந்த மசோதாவை இங்கு அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறேன். இதற்கு இந்த மன்றம் ஒத்துழைக்கவேண்டும், ரிக்கார்ட்ஸ் ஏற்படும் வேலைகளில் எல்லோரும் முழுமையாக ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : ஒரு சிறிய சந்தேகம். இந்தச் சட்டப்படி லான்ட் ரிக்கார்ட்ஸ் ஆபீசர் முன் உண்மையிலேயே நிலத்தில் கூவி வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற ஒருவன் அல்லது செய்யாத ஒருவன் சாட்சியம் மூலம், வாய்மொழி மூலம்தான் தான் உழுவதாக அதிகாரியிடம் பொய் சொல்லி, ‘பொய்யுடை ஒருவர் சொல்வன்மையினால் மெய்போலுமே, மெய்போலுமே’ என்பதுபோல் பொய் சொல்லி அதை மெய்ப்பித்துவிட்டால் பூமியின் சொந்தக்காரனின் கதி என்ன ஆகும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அது கற்பனையான வாதம். இவ்வளவு உறுதி படைத்த அவர்கள் இப்படிக் கற்பனை செய்யத் தேவையில்லை. அதற்கான பாதுகாப்புகள் இருக்கின்றன. மேலே கஷெக்டர் அவர்கள் நிசாரிக்கவும், அப்பில் செய்து

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் 879
ஆவன மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/68)
ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கொள்ளவும் எல்லாம் வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. கிராமத்திலுள்ள நிலை எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். அப்படி ஏமாற்றி விட முடியாது. ஆகவே, அதுபற்றி பயப்படத் தேவையில்லை. அச்சத்திற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லையென்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: கலெக்டர் அவர்களின் முடிவுதான் முடிவு என்று இப்போது சொல்லப்படுகிறது. கீழ் உள்ள அதிகாரிகளின் அபிப்பிராயத்தைத்தான் அநேகமாக கலெக்டர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள். கோர்ட்டிக்கு போவதற்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்களின் உரிமைகளுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஒரு கட்சிக்குத்தான் இது பாத்தியதை என்பதில்லை கீழ் உள்ள அதிகாரிகள் சொல்வதைத்தான் கலெக்டர் கேட்பார் என்று சொல்வது அபவாதம். கீழ் உள்ளவர்கள் சொல்வதில் நியாயம் இருந்தால் அதைக் கேட்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? கேட்கத்தான் வேண்டும். இந்த மன்றத்தில் அப்படிச் சொல்வது நிர்வாக இயந்திரத்திற்கு கொடுக்கவேண்டிய மரியாதையை சிறிது பலஹீனப்படுத்துவதாகும். மாவட்ட தலைமை அதிகாரிகளைப்பற்றி அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. அவர்கள் நியாயமற்றதைக் கேட்டுக் கொள்வார்கள் என்பது அவர்களின் தன்மைக்குச் சவால் விடுவது போலாகும். அந்தக் குற்றச்சாட்டு சரியானதல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“தமிழ்நாடு, 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவன மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 18/68) ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு, ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு, பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன் உள்ள கேள்வி:

“இரண்டாவது பிரிவு மசோதாவுக்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Mr. Speaker, Sir.

I move the following amendment:—

‘In clause 2, in sub-clause (8), in item (a), for sub-item (i), substitute the following sub-item, namely:—

(i) A mattuvaramdar referred to in clause (a) or clause (b) of section 7 of the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Act, 1958 (Madras Act XXXVI of 1958); and’.

[1969 பிப்ரவரி 28]

THIRU S. ALAGARSWAMY : Sir, I move the following amendments :—

(i) In sub-clause (4) for the word “ and ” occurring after the words “ appurtenant thereto ” and before the words “ any house ”, substitute the word “ or ”.

(ii) In sub-clause (4) for the words “ tenant under the same tenancy agreement ” substitute the words “ farm labourers working under such landowners; ”.

The amendments were duly seconded.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the following amendment :—

‘ In sub-clause (7) delete the word “ Deputy ”.

The amendment was duly seconded.

THIRU A. A. SUBBA RAJA : Sir, I move the following amendment :—

In sub-clause (8) in item (a), for sub-item (i) substitute the following sub-item, namely :—

(i) a *mattuvaramdar* referred to in clause (a) or clause (b) of section 7 of the Tiruchirappalli *Kaiaeruvaram* and *Mattuvaram* and *Tirunelvely Pethuvaram* Act, 1958 (Madras Act XXXVI of 1958) and ”.

The amendment was duly seconded.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது இந்த மசோதாவிற்கு மிகமிகத் தேவையான திருத்தமாகும். என்னுடைய திருத்தம் ஒரு ‘ ரெக்கார்டு ஆபீசர் ’ என்கின்ற அதிகாரியைப்பற்றிய திருத்தமாகும். இந்த அதிகாரி யார் என்பதைக் குறிப்பிடுவேன், ‘ டெபுடி தாசில்தார் ’ என்பவரைக் கடைசி அதிகாரியாக வைத்து அதற்கு மேலே உள்ள அத்தனை அதிகாரிகளும் என்று சட்டமாக்கப்படுமேயானால், இதன் மூலமாக அவர்கள் இந்தச் வைத்திருக்கிறார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டியிலேகூட ஆலோசிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே கூட,

The Chairman said that the provision was only ‘ not below the rank of Deputy Tahsildar ’ and therefore it could be a Tahsildar or Revenue Divisional Officer. It

என்பதாக ரெக்கார்டு ஆபீசர் என்னும் அதிகாரி தாசில்தாராக இருக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்தினாலோ பின்னாலோ அந்த நிலைமாரி,

“ However, since a Deputy Tahsildar also could be the Record Officer, he could be empowered suitably to carry out his functions ”

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் 881
ஆவண மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/68)
ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

என்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரெக்டார்டு ஆபீசர்களாக டெபுடி தாசில்தார்களை நியமிப்பதிலேயுள்ள சில சங்கடங்களை மட்டும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். டெபுடி தாசில்தார்கள் என்று இந்த மசோதாவின் மூலமாகச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இந்தச் சட்டத்தின் விளைவாக தாவாக்களை விசாரிக்கும் நீதிபதிகளாக இருந்து தீர்ப்பு வழங்கும் அதிகாரம் படைத்தவர்கள் ஆகிறார்கள். டெபுடி தாசில்தார்கள் நம்முடைய வட்டங்களிலே மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். 6, 7, 10, 12 என்கூட இருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய வட்ட அலுவலகத்தில், தாலுக்கா அலுவலகத்தில் டெபுடி தாசில்தார்கள் உட்கார என்று ஒரு அறைகூட கிடையாது. பல டெபுடி தாசில்தார்கள் மற்றக் குமாஸ்தாக்களோடு உட்கார்ந்து பணிபுரியும் நிலையிருக்கிறது. பல வழக்குகள் வந்து ஒரே நேரத்தில் பல டெபுடி தாசில்தார்கள் இம்மாதிரியான வழக்குகளை விசாரிக்கும் நிலை ஏற்பட்டால் தாலுக்கா அலுவலகம் பூராவும் பெருவாரியான விவசாயிகள், மற்றும் அத் தொழிலே ஈடுபட்ட மற்றவர்களைக் கொண்ட கூட்டமாக அமைத்து விடுமே தவிர அவர்கள் உட்காரக்கூட இடம் இருக்காத நிலையேற்படும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், டெபுடி தாசில்தார்களைப் பொறுத்த வரையில் இன்னொரு நிலைமையும் இருக்கிறது. அவர்கள் கிரிமினல் வழக்குகளை விசாரிக்க ஒரு அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதற்காகப் பயிற்சி பெறுவதற்காக இப்பொழுது கோர்ட்டுகளிலே கிரிமினல் வழக்குகள் வேறு அவர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. அதோடு இந்த வழக்குகளையும் விசாரிக்கும் வேலையும் வந்துவிட்டால் அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலைக்கு அது குந்தகமாக இருக்கும்.

இன்னொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். டெபுடி தாசில்தார்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள்தான் இந்தச் சட்டத்திற்கு அஸ்திவாரமாக அமைகிறார்கள். அவர்கள் இதை மிகப் பொறுப்போடு செய்தாக வேண்டும். அந்த அதிகாரியின் முன்னாலே சென்று வழக்கை விசாரிக்கின்றவர்களும் சரி, வழக்கிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற இரு தரப்பாரும் சரி, அந்த இடத்திற்கு ஒரு மரியாதை, அந்த அதிகாரிக்கு ஒரு மரியாதை தரவேண்டும். அந்த நிலை ஏற்பட்டால்தான் நியாயம் நடக்கின்ற நிலைமையும், நியாயம் வழங்கப்படும் என்று சூழ்நிலையும், எண்ணமும் மக்கள் மத்தியிலே ஏற்படும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை தாசில்தார்களை வைத்தால் ஓரளவுக்குச் சரிசெய்யும், அல்லது இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கங்களை முழுமையாகப் பெறத்தக்க அளவிலே முடியும். அமைச்சரவர்கள் பொறுக்குக் கமிட்டியிலே உறுதியைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். டெபுடி தாசில்தார்கள் என்றிருந்தாலும் தாசில்தார்களையே நியமித்து விடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தாசில்தார்கள்தான் கடைசி என்ற நிலை இருந்தால் அச்சத்திற்கே இடமில்லாமல் போய்விடும். ஏனென்றால்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1969 பிப்ரவரி 23]

அமைச்சரவர்களின் உறுதியைப் பின்னாலே வருகிற மற்றவர்கள் மாற்றலாம், அல்லது எந்தக் கருத்திலே, எந்த எண்ணத்திலே உறுதி தரப்படுகிறதோ அந்தக் கருத்தும், எண்ணமும் பின்னாலே வருகிறவர்களாலே மாற்றப்படலாம் அல்லது ஏற்கப்படாமல் போகலாம். எனவே, சட்டமாக்கும் நேரத்திலே இதனைக் கருத்திற் கொண்டு தாசில்தார்கள் இதை விசாரிக்கின்ற அதிகாரிகளாக இருக்க வேண்டுமென்று ஆக்ஷேபம் மிகவும் நன்மை பயக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு அமைச்சரவர்களுக்கு நிறைய வழக்கறிஞர்கள் நண்பர்களாயிருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்தில்கூட வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். டெபுடி தாசில்தார்கள் வழக்கை நடத்துவதாலே எவ்வளவு சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்று எல்லா வழக்கறிஞர்களுக்கும் மிக நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இதிலேயுள்ள பல்வேறு சங்கடங்களையும் நான் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் விரிவுபடுத்த விரும்பவில்லை என்றாலும்கூட அந்தச் சங்கடங்கள் அமைச்சரவர்கள் உள்பட எல்லோருக்கும் தெரியும் என்பதால் டெபுடி தாசில்தார்கள் என்ற நிலையை மாற்றி தாசில்தார்களை ரெக்கார்டு ஆபீசர்கள் என்ற நிலையில் வைத்தால் அதனால் ஒரு படி மரியாதை பெறும், சங்கடங்கள் தீரும், நிலைமைகள் மாறும் என்று கூறிக் கொண்டு அதனை அமைச்சரவர்கள் நிச்சயமாகச் செய்வார்கள், என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அமர்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, இரண்டாவது பகுதிக்கு நான் திருத்தம் கொடுத்ததின் நோக்கமே, விவசாயத் தொழிலையே பரம்பரை பரம்பரையாக நம்பி, நிலத்தை நம்பி வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டு வரக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அந்த நிலங்களில் குடிசைகள் அமைத்து, வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலத்தைப் பதிவு செய்யும் முறையிலே இடம் பெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி அமர்கிறேன்.

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவரவர்களே, இந்த 'மாட்டி வாரம்' என்று போட்டிருப்பதிலே 'பேத்து வாரம்' என்பதையும் சேர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே 'பேத்து வாரம்' என்பது இருக்கிறது. பேத்து வாரம் என்று, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அங்கே நிலத்திற்கு உழுவதற்கு வேண்டிய அத்தனை சாதனங்களையும் கொடுக்கிறார்கள். அதனை கொண்டு குடும்பத்தோடு சென்று உழைப்பை அளித்துப் பாடுபடுகிறார்கள். அந்த முறை இருக்கிறது. பிற்காலத்திலே மகசூல் வரும்பொழுது உண்டான செலவையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு மீதி இருப்பதை வார முறையிலே

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] 1969 பிப்ரவரி 28]

பிரித்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. எல்லாம் சேர்த்துவிட்டு திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே யுள்ள அந்த வாரத்தை மாத்திரம் இதில் சேர்க்காமல் இருப்பது தான் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. அதையும் சேர்க்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம், குத்தகைதாரர்கள், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பற்றிச் சொன்னால் திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னாபடி, நிலத்தைப் பிடுங்கி அவர் களிடத்தில் கொடுப்பது என்பது இல்லை. கஷ்டப்பட்டு உழைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை உடனே வெளியே போ என்று சொல்வது சரியல்ல. ஜனநாயக முறையிலே வாரம் முறையில் இரண்டு பேருக்கும் எப்படிப் பிரிப்பது என்பதுதான் சண்டை. அந்தச் சண்டையின் விளைவெந்தான். தஞ்சாவூரிலே பார்க்கிறோம். சர்க்காரின் கடமை, இரண்டு பேர்களின் உழைப்பையும், உரிமை களையும் பார்த்து நல்ல விதத்திலே இப்படிப்பட்ட வாரங்களை எப்படிப் பிரிப்பது என்பதைச் செய்ய வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கும், வக்கில்களுக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கும் என்றால் அதற்கு ஒரு வரைமுறையை ஏற்படுத்தி விட்டால் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டிய தேவையில்லை, செலவு செய்ய வேண்டிய தேவையில்லை. இதுவுடைய உள்ளேயிருக்கும் சுருத்து நில உடைமையாளர்கள் நிலத்தைவிட்டுப் போவது என்பது அல்ல. அது அவர்களுக்கும் பாதுகா. மகசூலை அவர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் பாடுபடக் கூடியவர்களை உடனே விரட்டுவது என்றால் அவர்கள் சாக வேண்டியதுதான். உடைமைகளை வைத்திருப்பவர்கள் கொஞ்சம் பேர். பாடுபடக்கூடியவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள். ஜனநாயக உரிமைப்படி பார்த்தால்கூட மெஜாரிட்டி பக்கம்தான் இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பார்த்தால் ஒரேயடியாக விட்டுச் செல்லுங்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆனால் அதை நாம் செய்யச் சொல்லவில்லை. இரண்டு பேர்களுக்குமிடையில் மகசூலை எப்படிப் பிரிப்பது என்பதைத் திட்டவாட்டமான முறையில் நல்ல விதத்தில் செய்ய வேண்டும் என்பதை மட்டும் சுருக்கமாகக் கூறிக் கொண்டு இந்த பேத்துவாரத்தையும் இதிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நான் கொடுத்த அமெண்ட்மெண்டிலேகூட கொஞ்சம் தப்பு இருக்கிறது. 'பிரின்ஸிபல் ஆக்ட்'க்கே அமெண்ட்மெண்ட் கொண்டு வந்தது மாதிரி இருக்கிறது. அது உங்களுக்குத் தெரியும். திருச்சிராப்பள்ளி கையேர் வாரம்—மாட்டு வாரம் 58 ஆக்ட் என்று இருக்கிறது. அந்த ஆக்ட்டுக்கே திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தது மாதிரி இருக்கிறது.

பின்னாலே அமைச்சரவர்கள் பார்த்து இதற்கான ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்து இதையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அமைச்சரவர்கள் இதுபற்றி ஒரு விளக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[1969 பிப்ரவரி 28]

பக்கம்
6-7

* மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த இரண்டாவது கிளாஸ் சம்பந்தமாக இரண்டு மூன்று பிரச்சனைகள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளுக்கு மட்டும் நேராக விளக்கம் சொல்லவ்விடலாம் என்று கருதுகிறேன். ஒன்று நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம். அவர்கள் 'டெபுட்டி' கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அவருடைய திருத்தத்திற்கு ஆதரவாக பொறுக்குக் குழுவினரால் நான் கூறிய கருத்தையும் கூறினார்கள். அதையேதான் நான் மறுபடியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய கருத்திலே எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. தாசில்தார் இருக்க வேண்டும் மென்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் கூடுமானவரையிலே தாசில்தாரே பார்க்கலாம் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுதும் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. அதையே வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் தாசில்தாரே போகலாம், அவர் தகுதிக்குக் கீழே யாரும் போகக் கூடாது என்று போட்டுவிட்டால் சில நிர்வாக அசௌகரியங்கள் ஏற்படும்—இந்த வேலை துரிதமாக நடப்பதற்கு நிர்வாகத்திலே சங்கடம் ஏற்படும். அதற்காகத்தான் டெபுட்டி தாசில்தார் வரை என்று போட்டிருக்கிறோம். டெபுட்டி கலெக்டரை போடலாம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களைப் போட்டால் வேறு வேலைகளைச் செய்வதற்கு இடம் இருக்காது என்பது மட்டுமல்ல, அதனை டெபுட்டி கலெக்டர்கள் அகப்படமாட்டார்கள் இந்தப் பணியை ஆற்ற. இப்பொழுது வருவாய்த்துறை அமைச்சர் என்ற முறையிலே 'டெபுட்டி' தாசில்தார் பதவியையே ஒழித்துவிட்டு தாசில்தாராக ஆக்கிவிட வேண்டுமென்ற கருத்து அரசாங்கத்தினுடைய தீவிர பரிசீலனையில் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டு வருகிறது என்பதனைக்கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமமூர்த்தி அவர்கள், ரெக்கார்ட் ஆபிசர் என்றால் தாசில்தார் அந்தஸ்திற்குக் கீழ் இருக்கக் கூடாது என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“ Record Officer means any officer of the Revenue Department not below the rank of Deputy Tahsildar, authorised by the Government by notification to exercise the powers conferred on and to discharge the duties imposed upon, the Record Officer under this Act for such area as may be specified in the notification ”.

என்றுதான் இப்பொழுது இருக்கிறது. அவருடைய திருத்தப்படி போட்டுவிட்டால் சில நிர்வாக அசௌகரியங்கள் ஏற்படும் என்ற காரணத்தாலே இது இப்படி போடப்படுகிறதே தவிர, அவருடைய எண்ணத்தை நான் மனதில் கொண்டு, கூடுமானவரையில் அது மாநிலமாகவே செய்யலாம் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு அவர்களுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அதே மாதிரியாக நம்முடைய நண்பர் திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். மாட்டுவாரம் கிளாஸோடு பேத்து வாரம் சேர்க்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“ The Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram and Tiru-
nelveli Pethuvaram Act ”. என்று

பேத்துவாரம் என்று சட்டத்தைக் காணோம். அதைப்பற்றிக் கூட பரவாயில்லை. நானே ஒரு திருத்தத்தை அமைச்சரவையின் சார்பாக அதிகாரபூர்வமாக கொடுத்திருப்பதாலே இதை வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை. அந்தத் திருத்தத்தை ஒலிக்கிற வகையிலே நான் திருத்தம் கொடுத்திருப்பதாலே அவருடைய திருத்தத்தை வறுபுறுத்தத் தேவையில்லையென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. அழகர்சாமி அவர்களுடைய திருத்தம் மூல நோக்கத்தை தோற்கடிப்பதாக இருப்பதாலே அதையும் வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதிகாரபூர்வமான என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கோரி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அமென்ட்மென்ட்டிலே இந்த பேத்துவாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி என்ன பேத்துவாரம் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த மாட்டுவாரத் திலேயே அதையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று பார்க்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : இந்த பேத்துவாரம் அவர்கள் கொண்டுவருகிறேன் என்று சொல்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அப்படி ஒரு சட்டம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அமுலில் இல்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்த வில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்தின் காரணமாக என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வலியுறுத்தவில்லை.

THIRU A. A. SUBBARAJA : I do not press my amendment.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. க. இராமமூர்த்தி, திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா ஆகியவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. அரசினர் திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

[திரு. பேரவைத் தலைவர்] [1969 பிப்ரவரி 28]

பிரிவு 2, திருத்தப்பட்ட படி பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி;

“பிரிவு 3 இந்த மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: நான் என்னுடைய திருத்தத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

(i) In sub-clause (6) for the words ‘within such period as may be prescribed’ substitute the words ‘within a period of three months from the date of notification under sub-section (5) of Section 3’

(ii) For sub-clause (8) (a), substitute the following:—

(8) (a) Before passing an order on an application under sub-section (6), the officer shall;

(i) hold an enquiry in the concerned village on such date as may be decided by him; but after giving notice of such enquiry not less than seven days before, to all the persons concerned, members and presidents of the concerned Panchayats and also to the public by beat of tom tom;

(ii) give a reasonable opportunity to the parties concerned to make their representation either orally or in writing; and

(iii) if the record officer decides any rectification or inclusion should be made, he shall pass an order accordingly.

திருத்தம் வழி மொழியப்பட்டது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தினுடைய நோக்கம், இன்றிருக்கிற அரசினர் மசோதாவின்படி ஒரு திருத்தம் வேண்டுமென்று மனு செய்யக்கூடிய நேரத்தில் காலம் குறிப்பிடாமல் மனு செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. அதை 3 மாதத்திற்குள் மனு செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கவேண்டுமென்பதுதான். ஏனென்றால் யார் சாகுபடியாளர்கள் என்று அந்த ஆவணத்திலே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் தெரிந்து மனு செய்வதாலே அந்தத் காலம் குறிப்பிடாமல் இருந்தால் அதனால் உண்மையாக பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய சாகுபடியாளர்கள் விடப்படக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே, 3 மாதம் என்று இருந்தால் அந்தத் காலத்திற்குள் அவர்கள் பார்த்து மனுச் செய்யச் சொல்வதாக இருக்கும் என்ற முறையிலே இந்தத் திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

1969 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நம்முடைய உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்களுடைய இந்தத் திருத்தம் ஒரு காலவரையறையைப் பற்றியதாக இருக்கிறது. காலவரையறையை சட்டத்திலே குறிப்பிடாமல் இருப்பதுதான் நிலைமைக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். 3 மாதம் என்பது 4 மாதமாகலாம், 5 மாதமாகலாம், 5 மாதம் தேவையிருக்கிறது என்ற நிலையில் 3 மாதம் என்று போட்டுவிட்டால் பிறகு சங்கடமாகவிருக்கும். ஆகவே, அவர் அந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் திரு. அழகர்சாமி அவர்களுடைய திருத்தம் திரும்பப் பெறப் படுகிறது.

மூன்றாவது பிரிவு பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 4, 5 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 6

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“ பிரிவு 6 இந்த மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

Re-number the existing clause as clause 6 (a) and add the following as sub-clauses (b) and (c) :—

“(b) The authority specified by the Government under section 6 (a) shall give a reasonable opportunity to the parties concerned to make their representations either orally or in writing: and

(c) The concerned authority shall have sittings at the concerned taluk headquarters for the purpose specified in sub-section (b).”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம் ஒரு தீர்ப்பிற்குப் பின்னால் மனதார் அப்பீல் செய்யக்கூடிய காலத்தில், மேல் விசாரணை கோட்டாட்சித் தலைவராலோ அல்லது மாவட்ட அட்சித் தலைவராலோ நடத்தப்படக்கூடிய காலத்தில் சம்பந்தப்பட்ட தாலுகா தலைநகரத்தில் இருந்தால்தான் பாதிக்கப்

[1969 டிப்ரவரி 28]

பட்டவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். பாதிக்கப்படும் சாகுபடியாளர்கள் இந்த அப்பீல் விசாரணைக்காக அதிக தூரம் போகாமல், அதிக செலவு செய்யாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும். ஏழை சாகுபடியாளர்கள் ஒரு விசாரணைக்காக, விசாரணையில் தன்னுடைய வழக்கை எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்க முடியும், தாலுகா தலைநகரத்தில் விசாரணை நடந்தால். ஆகவே, தாலுக்கா தலை நகரத்தில் இந்த விசாரணை நடக்க வேண்டும் என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மகியழகன் : இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ஏனென்றால், இதுபற்றியெல்லாம் பொறுக்குக் குழு விவாதித்து, இவைகளை யெல்லாம் விதிமுறைகளில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று விடப்பட்டது. அந்த விவரங்கள் இந்த மசோதாவில் இடம் பெறவேண்டியதில்லை என்ற காரணத்தினால் தான் இந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டது. அதற்கான விதிமுறைகளை நாம் செய்யும்பொழுது, இதை யெல்லாம் அனுசரித்து, அதற்கான விதிகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று வகையிலே இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு திரு. சோ. அழகர்சாமியின் திருத்தம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் படுகிறது.

ஆரவது பிரிவு பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 7

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“ பிரிவு 7 இந்த மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I move—

“ In clause 7, for the words “ any appellate authority ” substitute the words “ any record officer or appellate authority ” and for the words and figure “ under section 6 ”, substitute the words “ under this Act ”.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : 7-வது பிரிவுக்கு என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

Re-number the existing clause as clause 7 (a) and add the following as sub-clause (b)—

“ (b) The District Collector shall, for the purpose of hearing the concerned parties as specified under the proviso to section 7 (a), have sittings only at the concerned taluk headquarters.”

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

The amendment was duly seconded.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் திரும்பவும் அதையேதான் சொல்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தாலூகா தலைநகரத்தில் உட்கார்ந்து விசாரணை நடத்த வேண்டுமா அல்லது மாவட்ட தலைநகரத்தில் உட்கார்ந்து கேட்கவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி விதிமுறைகள் செய்யும்பொழுது, அதை அனுசரித்து செய்துகொள்ளலாம். ஆகவே, அந்த விவரங்கள் இந்த மசோதாவில் இடம் பெற வேண்டியதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத் திருகுப் பிறகு என்னுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் பெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு திரு. சோ. அழகர்சாமியின் திருத்தம் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப் படுகிறது.

அரசினர் திருத்தம், பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 7, திருத்தப்பட்டபடி, பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 8, 9, 10, 11 ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 12

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“ பிரிவு 12 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the amendment standing in my name—

(i) Delete the words “ imprisonment for a term which may extend to three months or with ”;

(ii) for the words “ one thousand rupees ”, substitute the words “ five hundred rupees ”.

திரு. நா. காசிராமன் : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மிக முக்கியமான பிரிவைப் பற்றிய முடிவு எடுக்கும் இந்த வேளையிலே அதைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1969 பிப்ரவரி 28]

விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டியின் ஆய்வுக்கு விடப்படுவதற்கு முன்னால் இந்த மன்றத்தில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட பொழுது சிறைத் தண்டனை கொடுக்கின்ற நிலைமை இந்த மசோதாவில் இல்லை. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து மசோதா திரும்பிவரும்பொழுது இந்த விதியைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். சரியான விவரங்கள் தரவிட்டால் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு மூன்று மாத அளவுக்கு சிறை வாசம் அளிக்கலாம் என்பதற்கான ஒரு புதிய திருத்தத் தோடு இந்த மசோதா இன்றையதினம் வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும், அதிலும் முக்கியமான இந்தப் பிரிவைப் பொறுத்தவரையிலும் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிலம் படைத்தவர்கள் என்றாலே, அவர்கள் நிலப் பிரபுக்களாகத்தான் இருக்க முடியும் அல்லது நிலச்சுவான்தார்களாகத்தான் இருக்க முடியும், மிராசதார்களாகத்தான் இருக்க முடியும் என்ற அளவிலே, வார்த்தைகளை மையமாக வைத்து, வார்த்தைகளுக்கு விளம்பரத்தைத் தேடி, நிலச் சொந்தக்காரர்களை அவமானப்படுத்துகிற நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. யார் நிலத்தை வைத்திருந்தாலும் அவன் விவசாயி என்று கருதப்படுகிற நிலைமை நாட்டில் நிலவ வேண்டும். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கூட, 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சாதாரண விவசாயிகள் கூட, சமுதாயத்தில் பார்க்கிறபொழுது, அவர்கள் மிராசதார்கள், அவர்கள் நிலப்பிரபுக்கள், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்கிற அளவிலே, நிலம் படைத்திருப்பது ஒரு குற்றம் என்ற அளவிலே, கருதப்படுகிற நிலைமை இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சமுதாயத்தில் வாழத் தகுதியற்றவர்கள், அவர்கள் சமுதாயத்திற்கு விரோதிகள், சமூக விரோதிகள் என்கின்ற அளவில் இன்றையதினம் அரசினரும் சரி, மற்றவர்களும் சரி அவர்களை ஒதுக்குகின்ற ஒரு நிலைமை நாட்டிலே உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறதே என்பதை அவர்கள் தெரிந்து மனம் செய்கிறது. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும், ஒரு விவசாயி தன்னிடம் வைத்திருக்கிற நிலங்களைப் பற்றிய விவரங்களை அதிகாரிகளுக்குத் தருவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்கிறது. இந்த விவசாயிகளைப் பொறுத்த அளவிலே நாட்டிலுள்ளவர்களும் சரி, அரசுப் பொறுப்பிலுள்ள அமைச்சர்களும் அறிவார்கள். மற்ற துறையிலே இருப்பவர்களைவிட இந்தத் துறையிலே இருப்பவர்களுக்குக் கல்வி அறிவு குறைவு என்பது மட்டுமல்ல, நாட்டில் நடப்பதுபற்றி மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் அளவுக்கு அவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்கள். எல்லாத் துறைகளிலும் உள்ளவர்களுக்கு இருக்கிற வசதிகளைவிட இவர்களுக்கு வசதிக் குறைவு என்பதை அறிவோம். சாதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் வருமான வரி செலுத்துபவர்கள், சொத்து வரி செலுத்துபவர்கள், ஏனைய இதுபோன்ற வரிகளைச் செலுத்துபவர்கள் தவறான கணக்குகளைத் தந்தால், அவர்களுக்கு பெனல்டி

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் 891
ஆவன மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/68)

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

டாக்ஸ், அபராத வரி, விதிக்கின்ற ஒரு நிலைமைதான் இருக்கிறதே தவிர, சிறைவாசம் செய்வதற்கான நிலைமை கிடையாது. தங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களைப்பற்றிய குறிப்புகளை, விவரங்களை தெரிந்தோ, தெரியாமலோ தவறாகச் சொல்லிவிட்டால், நிலச் சொந்தக்காரர்களை அதற்காக ஜெயிலுக்கு அனுப்பக்கூடிய ஒரு அதிகாரத்தை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு இந்த மசோதா வழங்குகிறது. சமுதாயத்தில் விவசாயிகளை எந்த அளவுக்கு நாம் மதிக்கிறோம், அரசியல் கட்சிகள் மற்ற நிலைமைகளைப் பேசிக் கொண்டே விவசாயிகளை எவ்வளவு கேவலமாக மதிக்கின்றன என்பதற்கு மசோதாவினுடைய இந்தப் பிரிவு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கிறது. இந்தப் பிரிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்படுமானால், அது விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கும். நமது மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதா சட்டமானால் சமுதாயத்தில் ஒரு புரட்சி உண்டாக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் புரட்சியை உண்டாக்கப் போகும் ஒரு சட்டம் எடுத்த எடுப்பிலேயே இவ்வளவு கொடுமையான ஒரு அங்கத்தோடு நிறைவேற்றப்படுமே யானால், விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு பாதகம் இருக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டம் கோர்ட்டுக்குப் போகமுடியாத சட்டமாக இருக்கிறது. அதற்கு மேல், அதற்கு மேல் கோர்ட்டுக்குப் போகும் நிலைமை இருந்தால், தங்கள் நிலைகளைச் சொல்லி, விவசாயிகள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும். ஆனால், சாதாரண ஒரு விவசாயிக்கு அவ்வளவு பணம் கிடையாது. எவ்வளவு பணம் செலவழித்தால் அவன் தன்னை மீட்டுக் கொள்ள முடியும் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஒருவனுக்கு ஒரு அரை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால், அவனுக்குச் சிறைத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது என்று வைத்துக் கொண்டால், அதிலிருந்து மீள அவன் தன்னை அரை ஏக்கரையும் விற்று, தன்னுடைய வீட்டையும் விற்று, முடிந்தால், தன்னையும் விற்று மீண்டு வரமுடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இந்த மசோதா நிறைவேறும் இந்த நேரத்தில் வருவாய்த் துறை அமைச்சரோடு, விவசாய அமைச்சரும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த நிலைகள் மிக நன்றாகத் தெரியும். இந்த வரிசையிலிருந்து நாங்கள் சொல்லுவதால், எதிர்க்கத்தான் சொல்லுகிறோம் என்று எண்ணக் கூடாது. இந்த உப பிரிவை வைத்துக் கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்காரை, அமைச்சர்களை மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கற்றவர்களாக ஆக்க முடியும் என்று நான் சொல்லவில்லை. விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாட்டில் இருக்கும் இத்தனை கட்சிகளும் வாயால் எவ்வளவு பேசினாலும், செயல் அளவில் விவசாயிகளிடம் அக்கறை கொண்டவர்கள்தான் என்பதில் ஐயப்பாடு இருக்கத்தான் செய்கிறது. விவசாயிகளை இனிமேல் தங்கள் நிலைமையைச் சரிக்கட்ட முடியாது அளவு கடன் காரர்கள் ஆகி, சமுதாயத்தில் நினைக்க முடியாத அளவிற்கு நிலைமைகள் கெட்டு, சிறை செல்லக் கூடியவர்களாக இருக்கும்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1969 பிப்ரவரி 28]

நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிடுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஆகவே, இந்தச் சிறைத் தண்டனை என்கிற நிலையை நீக்கிவிட்டு, என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு, இதற்கு அபராதத் தொகை ரூ. 1,000 என்பதும் மிகவும் அதிகமானது. அதை ரூ. 500 என்று குறைத்து வைக்கலாம். இப்படிச் செய்து விவசாய சமூகத்தை நலமாக வைக்க முடிவு செய்யவேண்டும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, குடியானவர்களை நல்ல மானத்தோடு வைத்துக் காப்பாற்ற வேண்டும். அவர்கள் நிலம் வைத்திருக்கும் குற்றத்திற்காக அவர்கள் இழிவு படுத்தப்படக் கூடாது. ஆகவே, திரு. இராமமூர்த்தியினுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு சிறை தண்டனையை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று. மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னால், மாண்புமிகு உறுப்பினர், கோவையைச் சேர்ந்த திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர், பொய்யையே சொல்லி, அதுவே மெய்யாகிவிட்டால் ஆபத்து வரும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காகவே இந்தப் ப்ரொவிஷனும் இருக்கிறது. அவர்கள் எழுந்தவுடன் நான் நினைத்தேன், திரு. ராமமூர்த்திக்கு பதில் சொல்லத்தான் எழுந்திருக்கிறார்கள் என்று. இந்தத் திருத்தம் ஒன்றும் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக இல்லை. (குறுக்கீடு.) அதுவும் சொல்லலாம். யாராவது ஒரு குடியானவன் பொய்யாகச் சொல்கிறான் என்றால், அதற்கு இந்தச் சிறைத் தண்டனை என்கிற முறை. அதிலும், அது 'ஆல்டர்நேடிவ் பனிஷ்மெண்ட்' தான்.

THIRU D. S. AUDHIMOOLAM : It is an insult to land-owners.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வேண்டும் என்கிற வர்கள் அரசியல் பிரசாரத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் தாராளமாகச் செய்து கொள்ளலாம். இது ரொம்ப முக்கியமான பிரச்சினை. தவறுகள் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காக இப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும், 'either fine or alternative punishment' தான். ரூ. 1,000 என்றால் மட்டும் போதாது. நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக ஆக்ரமிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய உரிமைகள் வேட்டையாடப்பட்டிருக்கின்றன. பொய்யர்களுக்கு யாரும் வாதாடத் தேவையில்லை. நியாயத்திற்கு வாதாடுவதானால், நல்ல விதமாக இருக்கும். ஊரில் போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது என்றால், அதற்காக ஊரில் இருப்பவர்களெல்லாம் திருட்டர்கள் என்று பொருள். முடைய

[1969 பிப்ரவரி 28]

விட்டைப் பூட்டி வைத்தால், அடுத்த விட்டுக்காரனை அவமதிப்பதாகவா அர்த்தம்? ஆகவே, இதுவும் 'penalty for failure to furnish information' என்று முன்னாலே ஒரு விதியிருக்கிறது. சொல்லாமல் இருந்தால் அதற்கு ஒருவகை தண்டனை. இங்கே தவறான தகவல்களைக் கொடுத்தால், அதற்கு வேறு வகையான தண்டனை. தகவல்களைச் சொல்லியே தீர வேண்டும் என்று இருக்கும்போது, உண்மைக்கு மாறான தகவல்களைக் கொடுக்கும்போது, அதைத் தண்டிக்கவேண்டும். அதற்கு ரூ. 1,000 அபராதம் அல்லது மூன்று மாத சிறைத் தண்டனை என்று இருந்தால்தான் எச்சரிக்கையாக இருக்கும். ரூ. 1,000 என்பது ஒரு எல்லைதான். அதனால் ஆயிரம் ரூபாயே போட்டு விடுவார்கள் என்பதல்ல. இதுவும் அபராதம் அல்லது தண்டனை என்றுதான் இருக்கிறது.

ஆரவது கிளாசில் ஒரு விதமாகப் பேசினார்கள். இப்பொழுது வேறு விதமாகச் சொல்லுகிறார்கள், அதற்கு நேர்மாறாகச் சொல்லுகிறார்கள் அதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களின் நலனுக்காகச் செய்யப்படும் ஒரு புரட்சிகரமான காரியத்தில் தவறான செய்திகளைச் சொல்லுகிறவர்களுக்கு இந்தத் தண்டனை இருப்பது எந்த வகையிலும் தவறு இல்லை. இந்த மாமன்றம் அதை ஆதரிக்க வேண்டும். தவறு செய்பவர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கக் கூடாது. மாமன்றம் அதற்கு ஆளாகக் கூடாது. சமூகத்தில் கேடான காரியத்தைச் செய்பவர்களுக்கு உறுதுணையாக யாரும் இருக்கக் கூடாது. திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களையும் இந்த சமாதானத்திடன் திருப்பியடைந்து, அவருடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு, முடிக்கிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், அமைச்சர் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நிலச் சொந்தக்காரர்களால் கொடுமை நடந்திருக்கிறது என்றார். அதைத்தான் நான் முன்னாலேயே சொன்னேன். ஒரு தவறான அடிப்படையில் எண்ணங்களை வைத்துக் கொண்டு நாம் சட்டத்தை அமைக்க முற்படுகிறோம். அதிகமான நிலம் படைத்த பட்டாதார்கள் எத்தனை பேர்கள்? மிக மிகக் குறைவான நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்தாம் லட்சக் கணக்கானவர்கள் என்பதை விவசாய வருமான வரிச் சட்டம் கொண்டு வந்தபோது இதே அமைச்சர் தெரிவித்தார் என்பதை நாம் அறிவோம். ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் நிலத்திற்குள்ளாக வைத்திருப்பவர்கள்தான் அதிகம். அமைச்சர் சொல்லுகின்ற வாதத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இப்படி 5, 10 ஏக்கர் வைத்திருக்கும் நிலக்காரர்களா கொடுமை செய்துவிட்டார்கள்?

அதோடு மட்டுமல்ல, இன்னொரு கோரிக்கை, விவசாயிகள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ தவறுகள் செய்துவிடலாம். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் போகின்ற இடங்களில் எல்லாம் அச்சம்

[1969 பிப்ரவரி 28]

வந்துவிடும். அவர்களை அறியாமல் தவறுகள் வந்துவிடும். இந்தத் தவறுகளுக்காக அவர்கள் சிறைவாசம் போக வேண்டுமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தம்முடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறார்களா ?

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I press my amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டது.

பிரிவு 12, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 13 முதல் 20 வரையில் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

முதல் பிரிவு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவண மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 18/1968), திருத்தப்பட்டபடி, நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்" என்று கோருகிறேன்.

* திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றமானது இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்குவதற்காக நாம் இங்கே கூடியிருக்கிறோம். இதிலே பல புரட்சிகரமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதைக் கொண்டு வந்தால் விவசாயிகளுக்குப் பெரும் துன்பங்கள் எல்லாம் அகன்று விடும் என்று அரசினர் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா சட்டமாகின்றபொழுது, மேலும் வருகின்ற சட்டங்களுக்கு, சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்குத் துன்பங்கள் எல்லாம் இல்லாத முறையில் இது அமையும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். விரிவான நிலச் சீர்திருத்தம் வரப் போகிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. குடியானவர்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றையும். ஸ்திரத்தன்மை கொடுப்பதில் ஜென்மிகளுக்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக இது சட்டமாகின்றது. இதை அமல் நடத்துவதில் சர்க்கார் அக்கறையும் கவனமும் செலுத்த வேண்டும். கட்சி நோக்கோடு இல்லாமல் பொதுநலத்தைக் கருத்திற் கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டும். இன்னும் சமுதாயத்திலே அடித்தளத்தில் இருக்கின்றவர்களுடைய துன்பங்களும் துயரங்களும் தீருவதற்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் 890
ஆவன மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 13/68)

1969 டிப்ரவரி 28]

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இப்போது சட்டமாக்கப்படுகின்ற மசோதாவை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் கோடிக்கணக்கான விவசாயிகளால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட சட்டம் இது. இதைத் தொடர்ந்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய மனைக்கட்டுகளை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படுவதும், அவர்களுடைய வாரக் குத்தகை சரியான முறையில் பங்கு கிடைப்பதற்கும் வழி செய்ய வேண்டும். நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டக்கூடிய வகையில், அதிகமான நிலம் வைத்திருப்பதைக் கட்டுப்படுத்தி, விவசாய மக்களுக்கு உரிமைகள் அளிக்கக்கூடிய மசோதாவாக இது அமையும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இன்னும் விரிவான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு, தமிழ்நாட்டு விவசாய மக்களுடைய சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை இன்று நிறைவேற்றுவதன்மூலம் தமிழ் நாட்டிலே, ஏன் இந்தியாவிலே, ஏன் ஆசியாக் கண்டத்திலே ஒரு பெரிய சாதனையைச் சாதித்துவிட்டதாக நமது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஓர் எண்ணம். அது என்ன சாதனையோ கடவுளுக்குத்தான் வெளிச்சம். எந்தச் சட்டம் செய்தாலும் குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு விதிவிலக்கு இருக்க வேண்டாமா ? காங்கிரஸ் கட்சி எதனால் அழிந்தது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்தியாவில் எட்டு மாநிலங்களில் இரண்டாவது பொதுக் தேர்தலில் கோட்டைவிட்டது. இடைத் தேர்தலில் 4 மாநிலங்களில் வெளியே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன ? தருமம் போய்விட்டது. வெறும் ஓட்டு பிடிப்பதற்காக என்ன என்னவோ செய்கிறார்கள். 'Do not play on the small landholders for your party's strength' பெரிய காம்பர் ஹென்ஸில் பில்? ஆகவே, நிலச் சட்டம் என்று சொல்லி, இருக்கப்பட்ட 3 வருஷ காலத்தை வீணாக்கிவிட்டு, உங்கள் சர்க்காரே வெளியே தலைகாட்ட முடியாமல் நடந்து கொள்ளாதிர்கள் ! நீங்கள் அப்படிச் செய்தால், 1972-ம் ஆண்டு தேர்தலில் நீங்கள் இங்கே இருக்க மாட்டீர்கள் என்பதைச் செலேன்ஜ் செய்து சொல்கிறேன். இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசாங்கம் வயலிலே உழைக்கின்ற விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு உரிமைகளை அளிக்கும் வகையில் மசோதாவைக் கொண்டு வந்து, சட்டம் அக்குவதை நானும் எனது கட்சியும்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1969 பிப்ரவரி 28]

மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாதவர்கள் நிலம் வைத்திருக்கின்ற நிலை மாறிக்கொண்டு வருவதற்கு அறிகுறியாக, இம்மாதிரியான முற்போக்குச் சட்டங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நிலத்தை தங்களுக்குச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டு, எங்கேயோ இருந்துகொண்டு உல்லாச வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஆத்திரமும் பயமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களைப் பாதுகாக்க எந்தவிதமான அரசாங்கத்தாலும் முடியாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும், உழைக்கின்ற விவசாய மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கக்கூடிய சட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கருதி, முதன்முதலில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த அரசாங்கத்தைக் கோடிக்கணக்கான உழவர்கள் பாராட்டாமல் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த உழவர்கள் நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரித்து நிற்பார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்னும் விரிவான நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து, நிலத்தில் உழைக்கின்றவர்களுக்கு உரிமைகளையும் பலனை அனுபவிக்கின்ற உரிமைகளையும் அளிக்கின்ற சிறந்த சட்டங்களை அரசாங்கம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் அமர்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பிரஜா சோஷலிஸ்டிக் கட்சியின் சார்பாக, சட்டமாகப் போகின்ற இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் பொருள்—இதுவரை இருந்து வந்திருக்கிற உண்மையை உண்மை என்று அங்கீகரிப்பதுதான். எல்லாவிடங்களிலும் இருக்கிற நிலைமை நிலக்காரர்கள் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் குத்தகைக்காரர்களுக்கு அந்த நிலத்தில் எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லாமல் இருந்து வந்திருக்கிறது. நிலக்காரர்கள் நினைத்தால் ஒவ்வொரு வருடமும் குத்தகைக்காரர்கள் மாற்றிக் கொண்டே இருக்கலாம், அந்த நிலை இனி முடியாது, குத்தகைக்காரர்களுக்கும் உள்ள உரிமையைத்தான் இந்தச் சட்டம் அங்கீகரிக்கிறது. இருந்தாலும் இந்தச் சட்டம் இன்று இருக்கிற நிலைமையில் ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஆயினும் சிலபேர் துடிக்கத்தான் செய்வார்கள். ஒரு தாய் பிரசவம் ஆகிறபோது துடிதுடித்து விடுகிறாள். அவளது துடிப்பிலேதான் ஒரு ஜீவன் பிறக்கிறது. சமுதாயத்தில் இந்தச் சட்டத்தைக் கண்டு சிலபேர் துடிக்கிறார்களே, ஆத்திரப்படுகிறார்களே, கோபப்படுகிறார்களே என்றால்—அவர்களுக்காக நாம் நமது இந்தக் கடமையைச் செய்யாவிட்டால் சரித்திரம் நம்மைக் குற்றம் சாட்டும். அது வருங்காலத்தில் இந்த அரசை மட்டும் அல்ல, சமுதாயத்தையே பாதிக்கக்கூடிய விளைவுகளை உண்டாக்கும். சாதாரண

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

மக்களிடையே உண்டாகும் ஆத்திரமாக அமையும். ஆகவேதான் பிரஜா சோஷலிஸ்டுக் கட்சி இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறது.

ஆயினும் இந்த மசோதாவை அமல்படுத்துவதில் நம்முடைய நோக்கம் பாதிக்கப்பட்டுவிடாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். விதியில் கூறப்பட்டிருக்கிறபடி டெபுடி தாசில்தார் போன்றவர்கள் அதிகாரிகளாக இருக்கிற நிலைமையில் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் இது அவ்வளவு மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடியதாக இல்லாமல் போய்விடக் கூடாது. அதிகமான கண்காணிப்பும் தேவை. அதிகாரிகளுடைய உள்ளங்களில் கூட உணர்வு போதுமானதாக இல்லை. எவ்வளவு புரட்சிகரமான ஒரு சட்டத்தை நாம் செய்தால் மட்டும் போதாது. சரியான முறையில் செயல்படுத்துவதன் காரணமாகத்தான் ஒரு சட்டம் நல்ல பலனை அளிக்க முடியும். ஆகவே, இந்த மசோதாவையும் நல்லமுறையில் செயல்படுத்த கண்காணிப்பும், கவனமும் அவசியம் என்று கூறிக் கொண்டு, இதை உண்மையான முறையில் வரவேற்று எனது வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக இன்றையதினம் இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள பிரதான எதிர்க் கட்சியாகிய காங்கிரசும், மற்ற தோழமை எதிர்க் கட்சிகளும் இந்த மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசியிருப்பதற்கு மீண்டும் ஒரு முறை நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஒரு விஷயத்தில் நாம் எல்லோரும் இன்றைக்கு ஒன்றுபட்டு—இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்குச் சிறிது காலதாமதமானாலும்—இதை ஒன்றுபட்டு நிறைவேற்றுகிற ஒரு பெரிய துவக்கத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இந்த ஆரம்பம் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, திரு. சுப்பையா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல கோடிக்கணக்கான விவசாய மக்களுக்கு, குடியானவர்களுக்கு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக, எதிர்காலத்தில் மாநிலத்தில் அமைதி நிலவுவதற்கு அடித்தளமாக அமைந்திருக்கிறது. நான் அமைச்சர் அனவுடனேயே—நாம் நம்முடைய வாழ்நாளில் சரித்திரத்தில் இடம்பெறும் ஏதாவது ஒரு காரியத்தையாவது செய்தாக வேண்டும், பத்தோடு பதினென்று என்ற வகையில் உட்கார்ந்து போய்விடக்கூடாது என்று நினைத்ததுண்டு. தமிழகத்தின் தவப்புதல்வர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்னிடத்தில் இந்த வருவாய்த்துறையைக் கொடுக்கபோது நல்ல முறையில் முன்னேற்றமான வகையில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்குச் சிந்தனை செய்ய வேண்டும், இத் துறையில் விரிவான பல நல்ல காரியங்களை ஆற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி ஒப்படைத்தார்கள். இந்த மசோதா இந்த மன்றத்தில் நிறைவேறுகிற நேரத்தில்—அவரது எண்ணங்கள், கொள்கைகளை வைத்தே நாம் செயல்படுகிறோமே, அவர் இல்லையே என்ற ஏக்கமே, சோகமே

898 தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவண மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/68)

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 பிப்ரவரி 28]

என்னைப் பெரிதும் வாட்டிற்று. அந்த சோகத்தோடு, துயரத்தோடு தான் இந்த மசோதாவை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன்.

திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர். அவரை நான் ரொம்பவும் பாராட்டுகிறேன். கொள்கையில் வித்தியாசம் இருக்கலாம். தைரியமாக இதுதான் என்னுடைய கொள்கை என்று அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். எப்போதும் இரண்டுங் கேட்டான் நிலைமை கூடாது. நம்முடைய கருத்து இன்னதென்று தெள்ளத் தெளிய நாம் எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும். அவரது கொள்கையில் இருந்து நான் மாறுபட்டாலும் அவர் நம்முடைய கொள்கையை எடுத்துத் தைரியமாகச் சொன்னதற்கு நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த மன்றத்திலே விவசாயிகளுடைய தோழர்கள் இருக்கிறார்கள், தொழிலாளர்களுடைய நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். பக்கலைக் கழகத்தை விட்டு வெளிவந்துள்ள மாணவ ரத்தினங்கள் இருக்கிறார்கள். சட்ட வல்லுநர்கள் இருக்கிறார்கள். நான்கு கோடி மக்களுக்கு வழிகாட்டியாக இந்த மன்றம் இருக்கிறது. நான்கு கோடி மக்களது நன்மை, சிமைகளுக்கு அவர்களது வாழ்வையே நடத்திச் செல்லும் தலைமை அரங்கமாக இது விளங்குகிறது. சமுதாயத்தின் துயர் களைகின்ற ஜீவசக்தி கொண்டது இந்த மன்றம். இப்போது நாம் கொண்டு வந்திருக்கும்படியான இந்த மசோதா ஒரு பெரிய முதல் தோற்றமாகத்தான் வந்திருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு, முன்னேற்றத்திற்கு, வருங்கால சமுதாய அமைதிக்கு, வாழ்வுக்கு இது வழிதேர்ந்தவாகத்தான் வந்துள்ளது. இதை எல்லோரும் வரவேற்றுப் பேசியதற்கு நன்றி தெரிவித்து, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு, 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவண மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/1968), திருத்தப்பட்டபடி, நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா, திருத்தப்பட்டபடி, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமாக ஆக்கப்பட்டது.

7. அரசினர் தனித் தீர்மானங்கள்

(அ) 1923-ம் ஆண்டு பருத்தி போக்குவரத்துச் சட்டத்தின்கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பை ரத்து செய்தலும், வரைவு அறிவிப்பை ஏற்றலும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“1923-ம் ஆண்டு பருத்தி போக்குவரத்துச் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 3/1923) 7-வது பிரிவின்கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பை ரத்து செய்து மேற்படி பிரிவின்கீழ் மாநில